

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DDP-7.054.7.2025

Warszawa, 16 października 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 12350 Posła na Sejm RP Pana Piotra Górnikiewicza z dnia 26 września br. w sprawie stosowania znaku drogowego B-16 („zakaz wjazdu pojazdów o wysokości ponad ...m”), przekazuję następujące informacje.

Warunki stosowania znaku drogowego B-16 ujęte zostały w pkt 3.2.17 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2019 r., poz. 2311 z późn. zm.).

Zgodnie z powyższym, znak B-16 „zakaz wjazdu pojazdów o wysokości ponad... m” należy umieszczać przed takimi obiektami, jak np. tunele lub wiadukty, oraz przed miejscami, gdzie przebiega linia sieci napowietrznej, jeżeli wysokość obiektu nad jezdnią jest mniejsza od 4,5 m. Na znaku podaje się liczbę o 0,5 m mniejszą od wysokości obiektu nad jezdnią. Z tego wynika, że największą wartością liczbową podaną na znaku może być 3,9 m. Wysokość obiektu mierzy się w obrębie drogi, w miejscu, w którym odległość sklepienia obiektu od jezdni jest najmniejsza.

Znak B-16 należy powtórzyć, umieszczając go nad jezdnią, np. na obiekcie. Powyższe zasady ustalania wartości podanej na znaku stosuje się również przy sklepieniach łukowych, z tym, że pomiaru dokonuje się w taki sposób, aby odstęp bezpieczeństwa 0,5 m był zachowany między sklepieniem a górną krawędzią pojazdu jadącego możliwie jak najbliżej ściany obiektu.

W przypadkach, gdy jezdnia pod obiektem ma więcej niż dwa pasy ruchu dla jednego kierunku, a sklepienie jest w kształcie łuku, wówczas znaki ograniczające wysokość pojazdu umieszcza się nad każdym pasem z podaniem odpowiedniej wartości. Na znaku umieszczonym przed obiektem podaje się największą z wartości określonych na znakach umieszczonych na obiekcie.

Przed obiektami, pod którymi może być dopuszczony tylko ruch pojazdów o wysokości mniejszej od 4 m, można stosować urządzenia bramowe U-10 według zasad określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

Przedstawione powyżej zasady stosowania znaku B-16 każdorazowo zakładają zachowanie bezpiecznej odległości pomiędzy wysokością obiektu usytuowanego nad jezdnią, a przejeżdżającymi pod nim pojazdami i co do zasady stanowią całość logiczną i niejako kontynuację zależności pomiędzy wymiarami skrajni drogowej, a dopuszczalną wysokością pojazdu (choćby ze względu na ewentualne wystające elementy, jak np. antena).

Mianowicie, zgodnie z art. 61 ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.) wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 m.

Z kolei, zgodnie z § 80 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. poz. 1518, z późn. zm.), w przypadku jezdni drogi klasy GP, G, Z, L lub D wysokość skrajni powinna być nie mniejsza niż 4,50 m.

Potwierdza to ogólną zasadę zachowania bezpiecznej odległości 0,5 m pomiędzy wysokością standardowych zestawów ciągników siodłowych, a pozostałymi obiektami zlokalizowanymi nad jezdnią.

Dodatkowo należy wskazać, że brak pozostawienia ww. bezpiecznej odległości lub jej zmniejszenie wiązałoby się z występowaniem istotnego ryzyka uszkodzenia obiektu znajdującego się nad jezdnią przez przejeżdżające pojazdy, co w konsekwencji może prowadzić do potencjalnego zagrożenia katastrofą budowlaną, a także możliwością wywołania katastrofy w ruchu lądowym, zagrażającej życiu lub zdrowiu wielu osób lub mieniu w znacznych rozmiarach. Uszkodzenie obiektu wymaga często kosztownych napraw i wiąże się z długimi przestojami/ograniczeniami w ruchu drogowym.

Istotne w sprawie również jest, że rzeczywista wysokość pojazdu może się nieznacznie zmieniać w zależności od obciążenia, ciśnienia w oponach lub rodzaju zawieszenia, czy chociaż na skutek gwałtownego unoszenia się zawieszenia lub całego pojazdu przy przejeżdżaniu przez nierówności. Z kolei na wysokość prześwitu obiektu nad jezdnią mogą mieć wpływ zmienne warunki panujące na drodze, jak np. nagromadzenie śniegu lub lodu w okresie zimowym lub ewentualne realizacje remontów/przebudów nawierzchni.

Zgodnie z § 80 ust. 2 rozporządzenia w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dopuszcza się zmniejszenie wysokości skrajni w trudnych warunkach albo wtedy, gdy obiekt nad drogą lub droga pod obiektem nie są budowane lub przebudowywane do 4,20 m za zgodą zarządcy drogi i organu zarządzającego ruchem, a poniżej 4,20 m dodatkowo za zgodą właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży

Pożarnej – w przypadku skrajni jezdni. Wówczas należy również zastosować znak B-16 według zasad opisanych w pierwszej części pisma.

Wobec powyższego nie znajduję uzasadnienia do podjęcia inicjatywy zmian polegających na zmniejszeniu bądź likwidacji podawania na znaku B-16 liczby o 0,5 m mniejszej od rzeczywistej wysokości obiektu nad jezdnią.

Ponadto, odnosząc do zapytania Pana Posła dotyczącego dopuszczenia lokalizacji znaków B-16 na wjazdach do obiektów, takich jak parkingi podziemne, parkingi piętrowe, czy wjazdy handlowe, uprzejmie informuję, że ich oznakowanie i zabezpieczenie może zależeć również od innych aspektów (jak np. lokalizacja w ciągu drogi wewnętrznej, brak strefy ruchu oraz kwalifikacji czy przedmiotowy wjazd stanowi drogę), niemniej jednak w przypadku obiektów prywatnych za zapewnienie bezpiecznych warunków poruszania się po obiektach parkingowych odpowiada podmiot zarządzający tą infrastrukturą.

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury wydaje się, że uzasadnione jest zachowanie odpowiedniej odległości bezpieczeństwa również w tych przypadkach.

W zakresie pozostałych pytań informuję, że Ministerstwo Infrastruktury nie gromadzi danych dotyczących przypadków, w których znak B-16 został ustawiony zgodnie z przepisami, a mimo to pojazdy wyższe były zdolne do wjazdu/przejazdu pod obiektem.

Ministerstwo Infrastruktury nie ma bowiem upoważnienia do ingerowania w zadania własne organów lub podmiotów, w tym reprezentujących jednostki samorządu terytorialnego lub zarządców obiektów, w celu analizy stanu prześwitów oraz wprowadzenia alternatywnych rozwiązań oznakowania lub urządzeń fizycznych pozwalających unikać stosowania znaku B-16.

Należy podkreślić, że decyzję o zastosowanych w organizacji ruchu rozwiązaniach dotyczących oznakowania, podejmuje właściwy organ lub podmiot zarządzający ruchem właściwy dla drogi danej kategorii, który na podstawie przepisów § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz. U. z 2017 r. poz. 784) zatwierdza organizację ruchu, akceptując tym samym rodzaj zastosowanych w organizacji ruchu rozwiązań.

Z wyrazami szacunku

Dokument podpisany elektronicznie przez:

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Stanisław Bukowiec

Sekretarz Stanu